

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/45/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820202866
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8820202866.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobkyne T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. F. XXX/XX, XXX XX N. nad R., zastúpenej advokátkou JUDr. Martinou Fabianovou, Hencovská 2043, 093 02 Hencovce, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému spoločnosťou Remedium Legal s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7Csp/104/2020-45 zo dňa 02.06.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému voči žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalobu zamietol a rozhodol o povinnosti žalobkyne nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou domáhala toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej sumu 1.000,- eur ako primerané finančné zadostučinenie na tom skutkovom a právnom základe, že v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7Csp/141/2016, v ktorom sa žalovaný vo vzťahu k nej domáhal zaplata sumy 2.059,35 eura bola úspešná, nakoľko žaloba bola zamietnutá a rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo potvrdené aj rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/68/2017-93 z 18.10.2017. Podľa žalobkyne má preto nárok na primerané finančné zadostučinenie vyplývajúci z § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný žiadal žalobu zamietnuť. Podľa žalovaného v konaní, na ktoré žalobkyňa poukazuje bola jeho žaloba voči žalobkyňi zamietnutá, postúpenie pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. na neho nebolo platné. Žaloba nebola zamietnutá pre porušenie spotrebiteľského práva, ale pre neunesenie dôkazného bremena. Z jeho strany išlo o nepreukázanie splnenia povinnosti vyžadovanej zákonom o bankách v § 92 ods. 8. Žalovaný tiež nie je subjektom, ktorý so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s ohľadom na odôvodnenie rozsudku ani nikdy nebol so žalobkyňou v zmluvnom vzťahu, ani voči nej nevlastnil pohľadávku. Žalovaný poukázal aj na to, že na majetok žalobkyne bol pod sp.zn. 5OdK/109/2020 vyhlásený konkurz, žalobkyňa bola oddlžená, iniciovanie konania za účelom získania primeraného finančného zadostučinenia predstavuje

zjavný úmysel získať neoprávnene majetkový prospech. Žalovaný poukázal tiež na to, že ak postupca, Slovenská sporiteľňa, a.s., porušil zákon pri postupovaní pohľadávky na neho, ide o porušenie, ktoré žalovaný nespôsobil, ale spôsobilá ho Slovenská sporiteľňa, a.s.

Z vykonaného dokazovania, rozsudkov, na ktoré poukázala žalobkyňa v žalobe, mal súd prvej inštancie za preukázané, že žaloba žalovaného voči žalobkyni ako žalovanej, o ktorej sa viedlo konanie pod sp.zn. 7Csp/141/2016 bola zamietnutá z dôvodu, že súdy nemali v zmysle zákonných ustanovení, § 92 ods. 8 zákona o bankách preukázané zákonom stanovené predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky na žalovaného, nebola teda preukázaná aktívna legitímácia žalovaného ako žalobcu v pôvodnom konaní. Z listinných dôkazov taktiež vyplynulo, že žalobkyňa na úver, ktorý jej bol poskytnutý, dlhuje ešte sumu 967,43 eura.

Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru o tom, že nárok uplatnený žalobou nebol dôvodný. V konaní, na ktoré žalobkyňa odkazovala nemala úspech z dôvodu, že by úspešne uplatnila porušenie svojich práv spotrebiteľa, ale z dôvodu, že nebola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu pre nesplnenie predpokladov vyžadovaných v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Preto žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie vychádzajúc z ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, preto mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zaoberal sa pritom aj tým, či neprichádzajú do úvahy dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania úspešnému žalovanému. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalobkyňa bola v konaní zastúpená právnu zástupkyňou, ktorá musela porozumieť obsahu rozsudku, na základe ktorého sa domáhala žalobkyňa primeraného finančného zadosťučinenia. V konaní, na ktoré žalobkyňa poukazovala bola žaloba zamietnutá nie z dôvodu porušenia práv spotrebiteľa, ale z dôvodu nesplnenia hmotnoprávnych podmienok.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a) - h), ods. 2 Civilného sporového poriadku, majúc za to, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení, súd nevyhodnotil správne vykonané dôkazy a rozhodnutie neodôvodnil náležite keďže sa nezaoberal všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a tvrdeniami žalobkyne potrebnými pre posúdenie veci. V konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp.zn. 7Csp/141/2016 bola žalobkyňa žalovanou, pasívna nebola, zúčastnila sa nariadeného pojednávania, nepoznala rozsah ustanovení spotrebiteľského práva a ich aplikáciu, čo za ňu ex offo realizoval súd. Podľa žalobkyne právoplatným ukončením konania vo veci vedenej pod sp.zn. 7Csp/141/2016 Okresným súdom Vranov nad Topľou v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12Co/68/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobkyňa poukázala na to, že žalovaný si bol plne vedomý už od podpísania zmluvy a postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2014, že jej podpísaním vstupuje do všetkých práv a povinností postupcu. Samotné vyvolanie stavu žalovaným, na základe ktorého by žalobkyni ako spotrebiteľke mohla ujma vzniknúť je jedným z predpokladov na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku tejto ujmy. Podľa žalobkyne ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je ustanovením spotrebiteľského práva, osobitnými predpisom, pretože jeho účelom je ochrana klientov - spotrebiteľov bankových služieb, o čom svedčí názov štrnástej časti zákona (§ 89-93c) a to ochrana klientov a bankového tajomstva, ale aj obsah predmetného ustanovenia. Žalobkyňa preto žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie v plnom rozsahu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s tvrdením žalobkyne prezentovaným v odvolaní sa nestotožňuje. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia jednoznačne vysporiadal s otázkou či došlo alebo nedošlo v pôvodnom konaní k porušeniu práva žalobkyne a tiež s otázkou pasívnej vecnej legitímácie. Poukázal tiež na to, že zákonodarca ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa jednoznačne stanovuje to, že spotrebiteľ sa môže domáhať ochrany svojho práva na súde a ak takéto porušenie práva úspešne uplatní, čo sa v súdenom prípade nestalo, potom má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za takéto porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi zodpovedá. Žalobkyňa nepreukázala, že by voči žalovanému úspešne na súde uplatnila ochranu svojho porušeného spotrebiteľského práva. Žalovaný tiež uviedol, že nie je ani subjektom, ktorý so žalobkyňou uzatvoril zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z odôvodnenia rozsudku prvoinstančného súdu 7Csp/141/2016 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp.zn. 12Co/68/2017 vyplýva, že ani nikdy nebol so žalobkyňou v zmluvnom vzťahu, ani voči nej

nevlastnil pohľadávku. Týmto subjektom je postupca, ktorý na neho postúpil pohľadávku z úveru, čo však okresný súd vyhodnotil ako neplatné postúpenie. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 09.11.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalobkyne, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola formálne konštruovaná na tvrdení o existencii odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) - h) ods. 2 Civilného sporového poriadku (zrejme ods. 1 - pozn. odv. súdu), fakticky len na tvrdení existencie odvolacích dôvodov vyplývajúcich z ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku, z ktorých dôvodov má byť rozhodnutie súdu prvej inštancie z hľadiska jeho dôvodov nedostatočné, zaujaté a arbitrárne.

6. Odvolací súd posúdil relevantnosť odvolaním vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 78/05).

7. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery, čo zodpovedá odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesu účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 Civilného sporového poriadku, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

9. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a právnym záverom súdu prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie z dokazovania riadne zistil skutkový stav rozhodujúci pre posúdenie veci a právny záver ku ktorému dospel vychádza zo skutkových zistení. V rozhodnutí dal zrozumiteľné a dostatočne konkrétne vysvetlenie dôvodov rozhodnutia ku ktorému dospel. Na správnych záveroch súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP) a preto k odvolacím dôvodom žalobkyne len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie dodáva:

10. Žalobkyňa podala na súd žalobu, domáhajúc sa nároku na uloženie povinnosti žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.000,- eur, tvrdiac, že v konaní, ktoré bolo proti nej vedené na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7Csp/141/2016 bola ako spotrebiteľka úspešná. V žalobe odkázala na rozsudok z predmetného konania č.k. 7Csp/141/2016-61 z 31.05.2017, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/68/2017-93 z 18.10.2017. Z rozhodnutí, na ktoré žalobkyňa poukázala vyplýva, že žalovaný, ktorý bol v konaní vedenom na

Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7Csp/141/2016 žalobcom domáhajúcim sa voči žalobkyni plnenia na pohľadávku, ktorá bola na neho postúpená Slovenskou sporiteľňou, a.s., úspešný nebol. Súd prvej inštancie v rozsudku ako zásadný dôvod, pre ktorý bola žaloba zamietnutá uviedol, že nebolo preukázané, že žalobca nadobudol platne pohľadávku Slovenskej sporiteľne, a.s.. Preto bola žaloba zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie (bod 48 rozsudku 7Csp/141/2016-61 z 31.05.2017). Uvedený dôvod zamietnutia žaloby bol akceptovaný aj odvolacím súdom, Krajským súdom v Prešove v rozsudku 12Co/68/2017-93 z 18.10.2017 kde odvolací súd uviedol, že ak neboli splnené zákonné podmienky na postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, z neplatného postúpenia pohľadávky nemôže žalobcovi vyplývať právo požadovať plnenie z postúpenej pohľadávky od Slovenskej sporiteľne, a.s.. Preto odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny (bod 4 rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co/68/2017-93 z 18.10.2017).

11. Z jazykovo gramatického výkladu ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a z toho, že ak nie sú závažné dôvody preto, aby bol slovnému textu daný iný právny význam vyplýva, že sa má výrazom použitým v právnej norme prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka. Je potrebné konštatovať, že uplatnenie práva v zmysle nároku na primerané finančné zadostučinenie môže byť úspešným len vtedy, ak je úspešne na súde uplatnené porušenie konkrétneho práva spotrebiteľa alebo povinnosti dodávateľa voči spotrebiteľovi upravených buď zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo tými osobitnými predpismi, normami, v ktorých je upravená ochrana spotrebiteľa.

12. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení, právom žalobcu je uplatniť na súde skutočnosti, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam a na základe týchto skutočností žiadať o rozhodnutie zodpovedajúce subsumpcii pod príslušnú právnu normu. Platí pritom, že žalobca môže požadovať aj to čo mu podľa práva nepatrí keďže aj článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd každému zaručuje, aby súd rozhodol o každom spore, ktorý sa týka práv a záväzkov občianskej povahy.

13. Žalobkyňa predmet žaloby, t.j. svoj právny záujem odôvodňujúci danosť uplatneného nároku, konštruovala na tvrdení úspechu v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp.zn. 7Csp/141/2016. Z dôvodov, pre ktoré bola žalobkyňa v konaní, na ktoré poukázala úspešnou v pozícii subjektu na strane žalovaného však nevyplýva, že by základ jej úspechu a neúspechu žalovaného mal právny základ spočívajúci v tom, že sa domohla porušenia osobitnej právnej normy upravujúcej ochranu jej práv spotrebiteľky. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách nie je ustanovením upravujúcim ochranu spotrebiteľa, je zákonnou úpravou vzťahujúcou sa nielen na osoby so statusom spotrebiteľa, čím v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nie je osobitnou právnu normou upravujúcou práva spotrebiteľov. Nie je tak možné dospieť k záveru o splnení predpokladov pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia upraveného v § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.. Pokiaľ súd prvej inštancie žalobu zamietol, jeho rozhodnutie a právne posúdenie zisteného skutkového stavu je správne. Správne rozhodnutie o žalobou uplatnenom nároku zodpovedá aj súvisiaci výrok o nároku na náhradu trov konania odzrkadľujúci výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, odvolací súd mu preto priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Ich kvantifikáciu zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

Existencia dôvodov pre výnimočné nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 257 CSP zo spisu nevyplývala. Ak žalobkyňa, právne zastúpená, mala za to, že dôvodom pre aplikáciu § 257 CSP by mal byť spotrebiteľský charakter konania, odvolací súd poukazuje na to, že status žalobkyne ako spotrebiteľky sám o sebe ako uviedol aj Ústavný súd Českej republiky v náleze III. ÚS 3725/13 z 10.04.2014 dôvody hodné osobitného zreteľa nezakladá.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.